SODBA SODIŠČA (prvi senat)
z dne 21. oktobra 2004*

V zadevi C-8/03,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgija) z odločbo z dne 24. decembra 2002, ki je prispela na Sodišče 10. januarja 2003, v postopku

Banque Bruxelles Lambert SA (BBL)

proti

državi Belgiji,

* Jezik postopka: francoščina.

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi P. Jann, predsednik senata, A. Rosas, sodnik, R. Silva de Lapuerta, sodnica, K. Lenaerts in S. von Bahr (poročevalec), sodnika,

generalni pravobranilec: M. Poiares Maduro,
sodna tajnica: M.-F. Contet, glavna administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 11. marca 2004,

ob upoštevanju pisnih stališč, ki so jih predložili:

— za Banque Bruxelles Lambert SA (BBL) B. de Duve, S. Houx in F. Herbert, avocats,

— za Kraljevino Belgijo E. Dominkovitis, zastopnica, skupaj z G. Vandersandnom in E. De Plaenom, avocats,

— za Helensko republiko D. Kalogiros in S. Spyropoulos, zastopnika, skupaj z M. Tassopoulou,

— za Komisijo Evropskih skupnosti E. Traversa in C. Giolito, zastopnika,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 18. maja 2004

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 4, člena 9(2)(e) in člena 13(B)(d), točka 6, Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1, v nadaljevanju: Šesta direktiva).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Banque Bruxelles Lambert SA (BBL) (v nadaljevanju: BBL) in državo Belgijo v zvezi s tem, kako bi bilo treba za namene davčne zavezanosti za davek na dodano vrednost (v nadaljevanju: DDV) določiti kraj opravljanja storitev, ki jih je BBL opravila za luksemburške investicijske družbe z variabilnim kapitalom (v nadaljevanju: SICAV).

Pravni okvir

Skupnostna ureditev

3 V skladu s členom 2(1) Šeste direktive je predmet DDV „dobava blaga ali storitev, ki jo davčni zavezanec, ki deluje kot tak, opravi na ozemlju države za plačilo".

4 V skladu s členom 4(1) in (2) te direktive velja:

„1. ‚Davčni zavezanec' je vsaka oseba, ki kjerkoli neodvisno opravlja katero koli gospodarsko dejavnost iz odstavka 2, ne glede na namen ali rezultat te dejavnosti.

2. Gospodarske dejavnosti iz odstavka 1 obsegajo vse dejavnosti proizvajalcev, trgovcev in oseb, ki opravljajo storitve, vključno z rudarskimi in kmetijskimi dejavnostmi in dejavnostmi samostojnih poklicev. Za gospodarsko dejavnost se šteje tudi izkoriščanje premoženja v stvareh ali pravicah, ki je namenjeno trajnemu doseganju dohodka."

5 Člen 9(1) in (2)(e), tretja in peta alinea, te direktive določa:

„1. Za kraj opravljanja storitve se šteje kraj, kjer ima izvajalec, ki opravi storitev, sedež svoje dejavnosti ali stalno poslovno enoto, iz katere opravi storitev, ali če nima takšnega sedeža ali stalne poslovne enote, kraj, kjer ima stalno prebivališče ali običajno prebiva.

2. Vendar:

[...]

(e) je kraj, kjer so navedene storitve opravljene, če se opravijo za naročnike s sedežem izven Skupnosti ali za davčne zavezance s sedežem v Skupnosti, vendar ne v isti državi, kjer ima izvajalec sedež, kraj, kjer ima naročnik sedež svoje dejavnosti ali ima stalno poslovno enoto, za katero se opravi storitev, ali, če takšen kraj ne obstaja, kraj, kjer ima naročnik stalno prebivališče ali začasno prebivališče:

[...]

— storitve svetovalcev, inženirjev, svetovalnih pisarn, odvetnikov, računovodij in druge podobne storitve ter obdelava podatkov in dajanje informacij; prenos in odstop avtorskih pravic, patentov, licenc, blagovnih znamk in podobnih pravic;

[...]

— bančne, finančne in zavarovalne transakcije, vključno s pozavarovanjem, razen najema sefov".

6 Člen 13(B)(d), točki 5 in 6, Šeste direktive določa, da države članice davka oprostijo:

„5. transakcije, vključno s posredovanjem, razen upravljanja in hrambe, z delnicami, deleži v družbah ali združenjih, obveznicami in drugimi vrednostnimi papirji, razen z [...];

6. upravljanje posebnih investicijskih skladov, ki jih opredelijo države članice."

7 Člen 1(2) Direktive Sveta 85/611/EGS z dne 20. decembra 1985 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 375, str. 3) opredeljuje kolektivne naložbene podjeme za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (v nadaljevanju: KNPVP) kot podjeme:

„— katerih edini namen je skupno vlaganje kapitala, zbranega pri javnosti, v prenosljive vrednostne papirje po načelu razpršitve tveganj

in

— katerih enote premoženja se na zahtevo imetnikov ponovno odkupijo ali izplačajo, neposredno ali posredno, iz sredstev teh podjemov. [...]"

8 Na podlagi odstavka 3 člena 1 se lahko ti podjemi „ustanovijo bodisi po pogodbenem pravu (kot splošni skladi, ki jih upravljajo družbe za upravljanje) ali po investicijskem pravu (kot vzajemni skladi) ali po statutu (kot investicijske družbe)".

Nacionalna ureditev

9 Člen 4(1) belgijskega code de la TVA, v različici, ki je veljala ob nastanku dejstev, ki so pomembna za postopek v glavni stvari, določa:

„Davčni zavezanec je vsaka oseba, ki redno in neodvisno v okviru izvajanja gospodarske dejavnosti, kot glavno ali pomožno dejavnost, pridobitno ali nepridobitno, opravlja dobave blaga ali storitve, ki so navedene v tem zakoniku, ne glede na kraj, kjer se izvaja gospodarska dejavnost."

10 Člen 21(2) tega zakonika določa:

„Za kraj opravljanja storitev se šteje kraj, kjer ima izvajalec, ki opravi storitev, sedež dejavnosti ali stalno poslovno enoto, iz katere opravi storitev, ali če nima takšnega sedeža ali stalne poslovne enote, kraj, kjer ima stalno ali običajno prebivališče."

11 Člen 21(3)(7)(d) in (e) belgijskega code de la TVA določa, da se z odstopanjem od odstavka 2 za kraj opravljanja storitev šteje:

„7° kraj, kjer ima prejemnik storitve sedež gospodarske dejavnosti ali stalno poslovno enoto, za katero se je opravila storitev, ali če nima takšnega sedeža ali stalne poslovne enote, kraj, kjer ima stalno ali običajno prebivališče, če se storitev opravi za

prejemnika storitve s sedežem izven Skupnosti ali za namene njegove gospodarske dejavnosti za davčnega zavezanca s sedežem v Skupnosti, vendar ne v isti državi, kjer ima izvajalec sedež, in so te storitve naslednje:

[...]

d) intelektualno delo, ki ga v okviru redne dejavnosti opravijo pravni in drugi svetovalci, revizorji, inženirji, svetovalna podjetja in drugi izvajalci storitev, ki opravljajo podobno dejavnost, ter obdelava podatkov in posredovanje informacij [...];

e) bančne, finančne in zavarovalne transakcije, vključno s pozavarovanjem, razen najema sefov".

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

12 Iz predložitvene odločbe izhaja, da je med spornim obdobjem v postopku v glavni stvari BBL opravila storitve za luksemburške SICAV (BBL Renta Fund, BBL Renta Cash, BBL Patrimonial, International Aviation Fund, BBL Capital Cash, BBL Portfolio in BBL (L) Invest). S svetovalno pogodbo, ki jo je podpisala z vsakim izmed SICAV, se je BBL zavezala, da bo:

— SICAV pomagala pri upravljanju premoženja, tako da bo zagotovil, da bodo bojo njeni nasveti popolnoma v skladu s splošnimi smernicami upravljanja in naložbeno politiko, ki jo je sprejela SICAV;

— odgovornim za dnevno upravljanje SICAV posredovala dokumentacijo, informacije ter ustno in pisno svetovanje, za katerega odgovorni menijo, da je nujno za izpolnitev njihovih nalog;

— pomagala SICAV pri pridobivanju, vpisovanju, prenosu in odtujitvi delnic, obveznic in vseh drugih prenosljivih vrednostnih papirjev ter pri deviznih in gotovinskih transakcijah.

13 Februarja 1998 je inspection spéciale des impôts Liège opravila pregled za obdobje od 1. maja 1993 do 31. decembra 1997. Po tem pregledu je bil 28. maja 1998 narejen zapisnik, v katerem je bilo navedeno, da BBL ni obračunala DDV na provizije iz svetovanja, ki jih je terjala od luksemburških SICAV, ker je menila, da je kraj opravljanja teh storitev Veliko vojvodstvo Luksemburg na podlagi člena 21(3)(7)(d) ali (e) belgijskega code de la TVA.

14 Glede tega je predložitveno sodišče poudarilo, da izhaja iz zapisnika, da se člen 21(3)(7) belgijskega code de la TVA ne uporablja, ker luksemburške SICAV v skladu z luksemburško zakonodajo niso davčni zavezanci.

15 Poleg tega je v tem zapisniku navedeno, da naj bi BBL delovala z namenom, da se izogne oziroma da omogoči izognitev DDV, saj naj ji ne bi moglo ostati prikrito, da DDV, ki bi ga bilo treba plačati na ceno storitev, opravljenih za luksemburške SICAV, ni bil plačan niti belgijski niti luksemburški državi.

16 8. junija 1998 je bil izdan sklep o izvršbi BBL, med drugim za zapadli DDV za obdobje od 1. maja 1993 do 31. decembra 1997 v višini 45.491.373,03 evra, za globo po 200-odstotni stopnji v višini 90.982.746,07 evra in za zamudne obresti za obdobje od 1. januarja do 20. junija 1998 v višini 1.819.654,49 evra.

17 BBL je vložila tožbo zoper sklep o izvršbi pri Tribunalu de première instance de Bruxelles.

18 Predložitveno sodišče navaja, da domneva, da je vsaka država članica prosta pri tem, da osebam, ki so na njenem ozemlju ali ki tam delujejo, prizna, da so davčni zavezanci ali ne, ne priznava določb Skupnosti na področju DDV, katerih namen je ravno uskladitev pojma davčni zavezanec in razdeliti med države članice pristojnost za obdavčitev transakcij z enotno opredelitvijo kraja dobave blaga in opravljanja storitev.

19 V skladu z obveznostjo, da mora biti razlaga skladna s pravom Skupnosti, bi bilo treba člen 21(3)(7) belgijskega code de la TVA, s katerim je bil v belgijsko pravo prenesen člen 9(2)(e) Šeste direktive, razlagati v smislu izrazov in cilja, ki ga zasleduje ta direktiva, ne da bi se bilo pri tem treba sklicevati na luksemburško pravo.

20 Predložitveno sodišče je poudarilo, da o vprašanju, ali SICAV opravljajo gospodarsko dejavnost v smislu člena 4 Šeste direktive, torej ali so davčni zavezanci za DDV, Sodišče še ni odločilo.

21 Če se SICAV ne bi uvrstile med davčne zavezance in bi se posledično za kraj opravljenih storitev, ki jih je opravila BBL, štela Belgija, predložitveno sodišče ugotavlja, da se zastavlja vprašanje, ali bi lahko bile te storitve oproščene davka na podlagi člena 13(B)(d), točka 6, Šeste direktive.

22 Na podlagi teh ugotovitev je Tribunal de première instance de Bruxelles odločilo, da prekine odločanje in da Sodišču v predhodno odločanje predloži naslednji vprašanji:

„1. Ali so investicijske družbe z variabilnim kapitalom (SICAV) s sedežem v državi članici, katerih edini namen je skupno vlaganje kapitala, zbranega pri javnosti, v prenosljive vrednostne papirje v skladu z Direktivo Sveta 85/611/EGS z dne 20. decembra 1985 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), davčni zavezanci za DDV v smislu člena 4 Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero, tako da se šteje za kraj opravljanja storitev, navedenih v členu 9(2)(e) te direktive, ki so jim bile opravljene, kraj, kjer imajo SICAV sedež?

2. Ob negativnem odgovoru na prejšnje vprašanje, katere vrste storitev, opravljenih za SICAV, so lahko predmet oprostitve, določene v členu 13(B)(d), točka 6, Šeste direktive: ali je treba pri tem razlikovati med pomožnimi storitvami in upravljavskim svetovanjem na eni strani ter samimi storitvami upravljanja na drugi strani, pri čemer se zadnje od prvih razlikujejo v tem, da vsebujejo pooblastilo za odločanje upravljavca glede upravljanja in razpolaganja z upravljanim premoženjem?“

Prvo vprašanje

23 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali so SICAV, katerih edini namen je skupno vlaganje kapitala, zbranega pri javnosti, v prenosljive vrednostne papirje v skladu z Direktivo 85/611, davčni zavezanci v smislu člena 4 Šeste direktive, tako da se šteje za kraj opravljenih storitev, navedenih v členu 9(2)(e) te direktive, ki so bile opravljene za te SICAV, ki imajo sedež v drugi državi članici, kot ga ima izvajalec storitve, kraj, kjer imajo SICAV sedež gospodarske dejavnosti.

Stališča, predložena Sodišču

24 Vse stranke, ki so predložile stališča, menijo, da SICAV, ustanovljene v skladu z Direktivo 85/611, opravljajo gospodarsko dejavnost, ki jim podeljuje status davčnega zavezanca v skladu s členom 4 Šeste direktive.

25 BBL v zvezi s tem opozarja na sodno prakso Sodišča, ki na področju finančnih inštrumentov razmejuje med transakcijami, ki sodijo na področje gospodarskih dejavnosti v smislu Šeste direktive, in tistimi, ki se nahajajo zunaj tega področja, predvsem na sodbe z dne 20. junija 1991 v zadevi Polysar Investments Netherlands (C-60/90, Recueil, str. I-3111); z dne 22. junija 1993 v zadevi Sofitam (C-333/91, Recueil, str. I-3513) in z dne 20. junija 1996 v zadevi Wellcome Trust (C-155/94, Recueil, str. I-3013).

26 Dejavnosti KNPVP bi bilo treba v tem smislu preučiti na dveh ravneh: na eni strani razmerje med KNPVP in imetniki deležev ter na drugi strani razmerje med KNPVP in trgom.

27 Glede razmerja med KNPVP in imetniki deležev BBL trdi, da pomenijo KNPVP glede na druge gospodarske subjekte, ki so dejavni na finančnem trgu, posebnost, saj aktivno kupujejo in prodajajo svoje deleže. Ob navedenem nakupu oziroma prodaji naj bi KNPVP prejeli, odvisno od primera, vstopno oziroma izstopno provizijo.Te pravice so protivrednost za pravico vstopa oziroma izstopa vpisnikov k oziroma iz KNPVP ter za dobavo storitev, ki so povezane s tem pristopom oziroma izstopom.

28 BBL glede razmerja med KNPVP in trgom navaja, da KNPVP stremijo k temu, da ponudijo širši javnosti storitev, ki je primerljiva s storitvami, ki jih nudijo zasebne banke na področju upravljanja premoženja svojim privilegiranim strankam.

29 Ker naj bi imele SICAV, katerih dejavnosti so urejene z Direktivo 85/611, status davčnega zavezanca v skladu s členom 4 Šeste direktive, BBL ugotavlja, da bi se lahko uporabil člen 9(2)(e) te direktive.

30 Belgijska vlada trdi, da se v skladu s sodno prakso Sodišča sama pridobitev in samo posedovanje družbenih deležev ne moreta obravnavati kot gospodarska dejavnost v smislu Šeste direktive, ki bi njihovemu pridobitelju in imetniku podelila status davčnega zavezanca (glej med drugim zgoraj navedeno sodbo Polysar Investments Netherlands, točka 13, in sodbo z dne 6. februarja 1997 v zadevi Harnas & Helm, C-80/95, Recueil, str. I-745, točka 15).

31 Vendar naj bi bile dejavnosti SICAV navedene v členu 13(B)(d), točki 4 in 5, Šeste direktive in transakcije, navedene v teh določbah, sodijo na področje uporabe DDV, zlasti če so opravljene v okviru dejavnosti trgovanja z vrednostnimi papirji (glej zgoraj navedeni sodbi Polysar Investements Netherlands, točka 14, in Harnas & Helm, točka 16).

32 Grška vlada trdi, da transakcije, ki jih opravijo SICAV, niso dejavnost navadnega investitorja, ki je pridobil družbene deleže z namenom ohraniti jih in z njimi doseči dobiček, kot naj bi bilo v zadevi Polysar Investments Netherlands, ampak gre za organizirano uporabo kapitala, ki obstaja v nakupu in prodaji vrednostnih papirjev. Ta vlada namreč poudarja, da to, da je v skladu s členom 13(B)(d), točka 6, Šeste direktive, upravljanje posebnih investicijskih skladov oproščeno DDV, pomeni, da so osebe, ki upravljajo z njimi, načeloma davčni zavezanci za ta davek.

33 Komisija uvodoma poudarja, da naj razen v Belgiji in Luksemburgu vprašanje davčne zavezanosti SICAV za DDV v državah članicah ne bi bilo povsem rešeno. Na Nizozemskem naj bi se SICAV, sklicujoč se na zgoraj navedeno sodbo Polysar Investments Netherlands, obravnavale tako kot v Luksemburgu, kot da niso davčno zavezane. V Belgiji, Nemčiji, na Danskem, v Španiji, Franciji, na Irskem, v Italiji, na Portugalskem in v Združenem kraljestvu naj bi se SICAV obravnavale kot davčni zavezanci, vendar pa naj bi bile oproščene.

34 Dalje, Komisija opaža, da je družba za upravljanje v smislu Direktive 85/611 na splošno podjetje, ki opravlja storitve, za katere prejme upravljavsko provizijo. Dejstvo, da člen 13(B)(d), točka 6, Šeste direktive izrecno predvideva oprostitev upravljanja posebnih investicijskih skladov, kaže na to, da gre za transakcije, ki sodijo na področje uporabe DDV.

35 Družba za upravljanje ali SICAV, ki upravlja sklad, neizpodbitno opravlja dejavnost, ki zajema izkoriščanje premoženja v stvareh ali pravicah, ki je namenjeno trajnemu doseganju dohodka, v smislu člena 4(2) Šeste direktive, in se tako razlikuje od holdingov, ki imajo samo deleže. Različno obravnavanje upravljavca sklada glede na to, ali naloge opravlja družba za upravljanje zunaj sklada ali SICAV sam, bi bilo v nasprotju z načelom nevtralnosti DDV.

Presoja Sodišča

36 Opozoriti je treba, da je v skladu s členom 4(1) Šeste direktive davčni zavezanec vsaka oseba, ki neodvisno opravlja katero koli gospodarsko dejavnost iz odstavka 2 tega člena. Pojem „gospodarska dejavnost" je opredeljen v navedenem odstavku 2 kot obsegajoč vse dejavnosti proizvajalcev, trgovcev in oseb, ki opravljajo storitve, še posebej izkoriščanje premoženja v stvareh ali pravicah, ki je namenjeno trajnemu doseganju dohodka. Ta pojem „izkoriščanje" se nanaša v skladu z zahtevami načela nevtralnosti skupnega sistema DDV na vse transakcije, ne glede na njihovo pravno obliko (glej sodbe z dne 4. decembra 1990 v zadevi Van Tiem, C-186/89, Recueil, str. I-4363, točka 18; z dne 11. julija 1996 v zadevi Régie dauphinoise, C-306/94, Recueil, str. I-3695, točka 15, in z dne 29. aprila 2004 v zadevi EDM, C-77/01, Recueil, str. I-4295, točka 48).

37 V skladu z namenom Šeste direktive, ki med drugim stremi k temu, da bi sistem DDV temeljil na enotni opredelitvi davčnih zavezancev, je treba to lastnost presoditi izključno na podlagi meril, navedenih v členu 4 Šeste direktive (zgoraj navedena sodba Van Tiem, točka 25).

38 Poleg tega je treba opomniti, da se v skladu z ustaljeno sodno prakso preprosta pridobitev in samo imetništvo družbenih deležev ne more obravnavati kot gospodarska dejavnost v smislu Šeste direktive, ki bi njihovemu pridobitelju oziroma imetniku podelila status davčnega zavezanca. Preprosta pridobitev finančnih deležev v drugih podjetjih ne pomeni izkoriščanja premoženja, ki je namenjeno trajnemu doseganju dohodka, ker morebitna dividenda izhaja iz samega lastništva premoženja in ni protistoritev za nobeno gospodarsko dejavnost v smislu te direktive (glej zgoraj navedeno sodbo Harnas & Helm, točka 15, in sodbo z dne 26. junija 2003 v zadevi KapHag, C-442/01, Recueil, str. I-6851, točka 38). Če torej te dejavnosti kot take niso gospodarska dejavnost v smislu navedene direktive, mora isto veljati tudi za prodajo takih deležev (glej zgoraj navedeni sodbi Wellcome Trust, točka 33, in KapHag, točka 40).

39 Prav tako ne moreta preprosta pridobitev in prodaja drugih vrednostnih papirjev pomeniti izkoriščanja premoženja z namenom trajnega doseganja dohodka, saj je edino plačilo iz teh transakcij morebitni dohodek pri prodaji teh vrednostnih papirjev (glej zgoraj navedeno sodbo EDM, točka 58).

40 Te transakcije kot take namreč načeloma ne bi mogle biti gospodarska dejavnost v smislu Šeste direktive.

41 Vendar, kot izhaja iz člena 13(B)(d), točka 5, Šeste direktive, bi lahko transakcije, ki se nanašajo na vrednostne papirje, sodile na področje uporabe DDV. Sodišče je že razsodilo, da so transakcije, predvidene s to določbo, take, pri katerih gre za namen trajnega doseganja dohodka iz dejavnosti, ki presegajo okvir preproste pridobitve in prodaje vrednostnih papirjev, kot so na primer transakcije, opravljene v okviru opravljanja dejavnosti nakupa in prodaje vrednostnih papirjev (glej zgoraj navedeno sodbo EDM, točka 59).

42 Vendar iz člena 1(2) Direktive 85/611 izhaja, da so transakcije SICAV skupno vlaganje kapitala, zbranega pri javnosti. Dejansko s kapitalom, ki ga vpisniki vložijo z nakupom deležev, SICAV oblikujejo in upravljajo za račun vpisnikov in proti plačilu premoženje, sestavljeno iz vrednostnih papirjev.

43 Taka dejavnost, ki presega okvir preproste pridobitve in preproste prodaje vrednostnih papirjev in ki ima namen trajno dosegati dohodek, je gospodarska dejavnost v smislu člena 4(2) Šeste direktive.

44 Iz tega sledi, da SICAV imajo status davčnega zavezanca v smislu člena 4 Šeste direktive.

45 Torej je kraj opravljanja storitev, navedenih v členu 9(2)(e) Šeste direktive, ki so opravljene SICAV s sedežem v drugi državi članici, ki ni država članica, kjer ima sedež izvajalec, kraj, kjer imajo SICAV sedež gospodarske dejavnosti.

46 V tem kontekstu belgijska vlada, ki priznava, da storitve svetovanja, obdelave podatkov in posredovanja informacij, ki so bile opravljene SICAV, sodijo na področje uporabe člena 9(2)(e), tretja alinea, Šeste direktive, vendarle trdi, da storitve upravljanja, ki so opravljene SICAV in za katere je značilno dejansko ali pravno pooblastilo za odločanje, nasprotno niso zajete s to določbo.

47 V zvezi s tem zadošča ugotovitev, da, kot je opozoril generalni pravobranilec v točki 20 sklepnih predlogov, člen 9(2)(e), tretja in peta alinea, Šeste direktive zajema tako storitve svetovanja kot bančne in finančne transakcije.

48 Zato je treba na prvo vprašanje odgovoriti, da so SICAV, katerih edini namen je skupno vlaganje kapitala, zbranega pri javnosti, v prenosljive vrednostne papirje v skladu z Direktivo 85/611, davčni zavezanci v smislu člena 4 Šeste direktive, tako da je kraj opravljanja storitev, navedenih v členu 9(2)(e) te direktive, ki so opravljene SICAV s sedežem v drugi državi članici, ki ni država članici, kjer ima sedež izvajalec, kraj, kjer imajo SICAV sedež gospodarske dejavnosti.

Drugo vprašanje

49 Ker je bilo drugo vprašanje zastavljeno samo za primer, če bi Sodišče na prvo vprašanje odgovorilo negativno, nanj ni treba odgovoriti.

Stroški

50 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

Investicijske družbe z variabilnim kapitalom (sociétés d'investissement à capital variable – SICAV), katerih edini namen je skupno vlaganje kapitala, zbranega pri javnosti, v prenosljive vrednostne papirje, v skladu z Direktivo Sveta 85/611/EGS z dne 20. decembra 1985 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), so davčni zavezanci v smislu člena 4 Šeste direktive Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero, tako da je kraj opravljanja storitev, navedenih v členu 9(2)(e) te direktive, ki so opravljene SICAV s sedežem v drugi državi članici, ki ni država članica, kjer ima sedež izvajalec, kraj, kjer imajo SICAV sedež gospodarske dejavnosti.

Podpisi